

Vi har ikke gjort op endnu, hvordan vi skal fortolke hørings svarene. Vi har ikke analyseret dem. Det vil ske her i løbet af den kommende tid, og vi vil så selvfølgelig komme med et udspil til, hvordan vi kommer videre. Det skal regeringen nok påtage sig i respekt for både partierne herinde i Folketinget og også i respekt for alle de mange menighedsråd, folkekirkemedlemmer, organisationer – alle, som er optaget af folkekirkens sag – på samme måde som jeg mener, vi viste utrolig stor respekt for alle høringspartier, alle interessenter i folkekirken, da vi kom med det endelige bud på loven om større kompetence til menighedsrådene.

Det var jo netop den fællesnævner, som kom ud af den store høringsrunde med lovforslaget, der endte med at blive lovteksten, og som – man kan sige med stor glæde – et stort, stort flertal herinde minus SF og Enhedslisten jo støttede og stemte for. Det var netop et eksempel på den respekt, jeg mener er så vigtig at have over for alle de mange, som har et bankende hjerte for folkekirkens sag.

Så vil jeg svare på hr. Jann Sjursens spørgsmål. Hvilke tanker, spørger hr. Jann Sjursen, har regeringen gjort sig vedrørende ønsket om et udredningsarbejde, ønsket om, ja, et rådgivende udvalg og alt det, der ligger. Jamen nu er vi i gang med at analysere hørings svarene, og jeg kan love på regeringens vegne, at vi vil komme med et konstruktivt bud på, hvordan vi kommer videre, når vi kommer ind i begyndelsen af det nye år.

Vedrørende det konkrete spørgsmål fra hr. Jann Sjursen, som relaterer sig til hr. Knud Erik Kirkegaards forslag om et nationalt kompromis, kan jeg sige, at det er vigtigt for regeringen, at vi finder så brede løsninger som muligt netop ud fra det helt principielle syn på folkekirken, at folkekirken er derude, hvor mennesker lever deres liv, at det er ude i sognemenighederne, at det er de lokale folkevalgte menighedsråd, som er grundlaget og ankerpunktet for den folkekirkelige ordning.

Det er jo derfor, det var vigtigt, at debatoplægget »En folkekirke – men tæt på« kom ud, og at man tog stilling til det ude omkring i menighedsrådene, at man kom med sit bud på, hvad man ønsker, og det interessante er så, at der er så få, der alligevel har valgt at svare.

Det kunne jo tyde på, at nogle af de ordførere, der i dag her har sagt, at man egentlig er godt tilfreds med den folkekirkelige ordning, vi har, for sådan er livet herude – jeg tror, det var fru Birth

Rønn Hornbech, der sagde det – er meget godt tilfreds med den folkekirkelige ordning, vi har. Så der er såmænd ingen grund til, at vi bruger tid og kræfter på at bygge nye systemer op. Lad os få skabt gode kår for evangeliets forkyndelse her hos os lokalt, det er det, vi egentlig ønsker.

Kl. 12.05

Sådan kunne man måske godt tænke, når man ser på den lille bitte bunke af hørings svar i forhold til alle dem, man kunne have forventet ville være der, hvis der virkelig var ønsket om ændringer af folkekirkelige ordningen.

Men jeg kan love, at regeringen kommer med et bud, som favner så bredt som muligt, når vi når på den anden side af nytår – i begyndelsen af det nye år.

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren bedes blive stående, og inden jeg giver lejlighed til bemærkninger til ministeren, må jeg bekende, at jeg har begået en fejl ved, at hr. Søren Krarup burde have haft ordet før ministeren, men det får han så bagefter og med den fulde taletid som under første runde.

Jeg beklager det meget. Dette er en privat oplysning, men jeg sad faktisk og læste Bjergprædiken under debatten, og derfor fik jeg ikke set, at hr. Søren Krarup var noteret som taler. Det beklager jeg meget.

Den første bemærkning til ministeren er fra fru Karen J. Klint.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg skal så ikke komme med nogen bjergprædiken her, men mere forsøge at tage ministeren på ordet med hensyn til, at der skal komme et oplæg.

Jeg vil så bare gerne bede om, at det oplæg bliver udformet lidt mere i den samme ånd, som jeg hørte den konservative ordfører, hr. Knud Erik Kirkegaard, tale i om et nationalt kompromis, altså noget med en åben proces, hvor det ikke er regeringen, der går i enestue med sig selv og kommer med et færdigt produkt, som vi andre så kan have en udtaleret til. Der er faktisk mange, der gerne vil være med til at producere det produkt, vi skal ende op med omkring en moderne måde at bevare folkekirken på.

Så hvorfor er man så lukket over for at invitere andre ind i den her produktionsfase for fremtiden for folkekirken? Hvorfor vil man ikke sige ja tak til et udvalg, der gerne vil være med til at arbejde for folkekirken og ikke imod folkekirk-